

Bydgoszcz, dnia 19 lipca 2019 r.

WOO.410.215.2019.AT

Wójt Gminy Bartniczka

ul. Brodnicka 8

87-321 Bartniczka

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, działając na podstawie art. 54 ust. 1, art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r., poz. 2081 ze zm.), art. 17 pkt 6 lit. a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 2 lipca 2019 r. (wpływ: 4.07.2019 r.), znak: WIŚR.6721.1.12.2019, opiniuje negatywnie projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w północnej części obrębu Radoszki, Gmina Bartniczka wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Analizowany teren zlokalizowany jest w granicach Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego, gdzie obowiązują przepisy rozporządzenia nr 15 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 15 czerwca 2005 r. sprawie Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. Nr 83, poz. 1556), a także w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Drwęcy, gdzie obowiązują przepisy uchwały nr XXXVIII/656/17 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Drwęcy (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. z 2017 r., poz. 4982).

Ponadto obszar objęty projektem planu znajduje się na terenie korytarza ekologicznego wyznaczonego przez Instytut Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk w Białowieży pn.: „KPnC Bagienna Dolina Drwęcy”.

Projektem planu objęto obszar położony w północnej części wsi Radoszki, w gminie Bartniczka. Teren opracowania jest częściowo zabudowany (zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa, usługowa, cmentarz, szkoła), natomiast pozostałą powierzchnię stanowią użytki rolne. Obszar sąsiaduje z drogą powiatową, drogą gminną, zabudową zagrodową,

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

ul. Dworcowa 81, 85-009 Bydgoszcz, tel.: 52 50-65-666, fax: 52 50-65-667, kancelaria@rdos-bydgoszcz.pl, bydgoszcz.rdos.gov.pl

mieszkaniową i usługową oraz użytkami rolnymi. W odległości ponad 200 m na północ znajduje się jezioro Samińskie.

Przedłożony dokument wyznacza tereny: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych (RM), rolnicze (R), zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy usługowej (MN/U), zabudowy usługowej (U), cmentarza (ZC), drogi-wewnętrznej (KDW).

Zapisy projektu uchwały m.in. podkreślają fakt, iż obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Drwęcy, a także informują, że należy uwzględniać nakazy, zakazy i ograniczenia z tego wynikające, wyznaczają minimalne wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej od 10% do 40% w zależności od funkcji terenu.

Jednocześnie ustalenia projektu planu na terenach oznaczonych symbolami RM i R wprowadzają zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie oraz zawsze znacząco oddziaływać na środowisko dotyczących hodowli zwierząt. Z kolei na terenach MN/U zakazują jedynie lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

W związku z powyższym, przepisy przedłożonego projektu uchwały dopuszczają na wskazanych terenach realizację takich inwestycji, jak np. galwanizernie, drukarnie, lakiernie, punkty zbierania odpadów, w tym złomu, wspólnie z zabudową mieszkaniową.

Informuję, iż takie połączenie stwarza możliwość znaczącego pogorszenia warunków bytowych ludzi i jest niezgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju, która stanowi podstawę do sporządzania dokumentów planistycznych. Wynika to z art. 71 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r., poz. 799 ze zm.). Zgodnie z ust. 2 pkt 2 tego przepisu, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w szczególności ustala się między innymi warunki realizacji przedsięwzięć, umożliwiające uzyskanie optymalnych efektów w zakresie ochrony środowiska. Ochrona ta w myśl art. 3 pkt 11 tegoż aktu prawnego, to również przeciwdziałanie, unikanie i zapobieganie powstaniu negatywnych oddziaływań na zdrowie ludzi.

Ponadto zgodnie z art. 144 ust. 2 cyt. ustawy Prawo ochrony środowiska, „Eksplatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna, z zastrzeżeniem ust. 3, powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny”, z czego wynika, iż standardy środowiska poza terenem do którego Inwestor posiada tytuł prawny muszą być zapewnione – służy temu wspomniana procedura OOS.

Zachowanie standardów jakości ochrony środowiska (tj. wartości granicznych poziomu

emisji substancji) nie dotyczy terenu będącego we władaniu inwestora. Powstaje także problem współistnienia różnych form aktywności gospodarczej z zabudową mieszkaniową, a także problem oddziaływań skumulowanych oraz jakości warunków bytowych ludzi w obszarze „zabudowy mieszkaniowej”, bowiem wyznaczone w zakresie ochrony powietrza, hałasu, pól elektromagnetycznych ograniczenia nie obowiązują na danym terenie, a jedynie poza nim.

Uchwalony plan jest aktem prawa miejscowego, w związku z powyższym na etapie screeningu (kwalifikacji przedsięwzięć do sporządzenia raportu) czy uzgodnienia raportu, nie istnieje możliwość zakwestionowania ustaleń uchwały.

Podsumowując omawiany aspekt, z punktu widzenia ochrony środowiska, na terenach, gdzie występuje zabudowa mieszkaniowa, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, niezbędne jest wprowadzenie w projekcie zapisu jednoznacznie wykluczającego możliwość realizacji nowych przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Dodatkowo, na terenie oznaczonym symbolem 1U, gdzie zgodnie ze zdjęciami dostępnymi na stronie geoportal.gov.pl zlokalizowany jest budynek szkoły podstawowej, przedłożony projekt uchwały wyznacza funkcję bliżej niesprecyzowanej zabudowy usługowej, zakazując jedynie lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

W konsekwencji, przepisy przedłożonego dokumentu dopuszczają na wskazanym terenie realizację inwestycji zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (np. galwanizernie, punkty zbierania odpadów), w pobliżu obiektów, w których przebywają dzieci. Powyższe ustalenie również nie jest optymalnym rozwiązaniem w dziedzinie ochrony środowiska.

Ponadto należy zaznaczyć, że w granicach analizowanego terenu znajduje się istniejący czynny cmentarz. Wokół obszaru wyznaczono strefy sanitarne w odległości 50 m i 150 m oraz zaznaczono, że w związku z tym występują ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu zgodnie z przepisami odrębnymi.

W odniesieniu do powyższego trzeba podkreślić, iż przedmiotową kwestię w szczególności reguluje rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarzu (Dz. U. z 1959 r., Nr 52, poz. 315), wydane na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. Nr 11, poz. 62).

Zgodnie z § 3 ust. 1 ww. aktu wykonawczego, odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m. Odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

Zapisy projektu uchwały nakazują podłączenie do sieci wodociągowej wszystkich budynków znajdujących się w strefie od 50 m do 150 m oraz zakazują wykonywania ujęć wody dla terenów zlokalizowanych ww. obszarze.

Należy jednak zaznaczyć, że w strefie 50 m od terenu cmentarza oznaczonego symbolem 1ZC, znajdują się fragmenty obszarów 1MN/U, 2R, 2RM, 2MN/U i 3MN/U. Na powyższych terenach nie wprowadzono zakazu zabudowy, a także nie wyznaczono nieprzekraczalnych linii zabudowy dla realizacji nowych obiektów wyszczególnionych w ww. rozporządzeniu, w odległości nie mniejszej niż 50 m od cmentarza.

W konsekwencji, na podstawie ustaleń przedłożonego projektu, w granicach strefy 50 m od terenu cmentarza, możliwa jest realizacja m.in. zabudowań mieszkalnych. Powyższe stoi w sprzeczności z § 3 ust. 1 cyt. rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze.

Dodatkowo w prognozie oddziaływania na środowisko załączonej wraz z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poinformowano, że w sąsiedztwie obszaru analizowanego znajdują się stacje bazowe telefonii komórkowej (str. 27).

Należy zaznaczyć, iż ww. opracowanie nie wskazuje żadnych parametrów dotyczących powyższych instalacji, tj. wysokości, ilości i mocy anten, ich azymutów, a także nie wskazuje obszaru oddziaływania urządzeń w odniesieniu do obowiązujących standardów, o których mowa w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z 2003 r., nr 192, poz. 1883). Zgodnie z ww. rozporządzeniem, pola elektromagnetyczne o wartościach gęstości mocy większych niż $0,1 \text{ W/m}^2$ nie mogą występować na wysokościach dostępnych dla ludności.

Z kolei zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych wykładnia przepisu art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r., 799 ze zm.), przez „miejsca dostępne dla ludności” rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu

technicznego, tj. nie tylko miejsca, w których wzniesiono już legalnie budynki z przeznaczeniem na pobyt ludzi, ale także miejsca, w których te budynki mogą być wznoszone zgodnie z wymogami obowiązujących przepisów.

Z uwagi na ustalenia dopuszczające realizację zabudowy o maksymalnej wysokości wynoszącej 12 m, a także budowli i urządzeń rolniczych, niezbędnych dla prowadzenia gospodarstwa rolnego bez ograniczenia gabarytów wysokościowych, istnieje duża możliwość, iż część projektowanych obiektów stanowiących miejsca dostępne dla ludności znajdzie się w obszarze oddziaływania stacji bazowych telefonii komórkowej.

W konsekwencji, w zapisach przedmiotowego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w części dotyczącej szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy, należy uwzględnić i wyartykułować ww. ograniczenia.

W związku z powyższym, opiniuję negatywnie projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w północnej części obrębu Radoszki, Gmina Bartniczka wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Bydgoszczy

Maria Dombrowicz